



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 2492/2015
28.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Марине Говедарица и Слађане Накић-Момировић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца М.П. из В., чији је пуномоћник Љ.Н., адвокат из Ч., против туженог СЛ Т.у. ДОО из Г.М., ради исплате отпремнине, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4572/14 од 08.10.2015. године, на седници одржаној 28.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4572/14 од 08.10.2015. године.

Образложење

Основни суд у Горњем Милановцу, пресудом П1 580/13 од 04.07.2014. године, обавезао је туженог да плати тужиоцу на име отпремнине износ од 405.535,00 динара, са законском затезном каматом од 22.08.2012. године па до исплате (став први изреке). Обавезао је туженог да накнади тужиоцу трошкове поступка у износу од 71.820,00 динара, са законском затезном каматом од 04.07.2014. године па до исплате (став други изреке).

Апелациони суд у Крагујевцу, пресудом Гж1 4572/14 од 08.10.2015. године, одбио је као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда у Горњем Милановцу П1 580/13 од 04.07.2014. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у име туженог као његов пуномоћник, ревизију је благовремено изјавио М.П., адвокат из Б., због погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Апелациони суд у Крагујевцу, решењем Р1 564/15 од 10.12.2015. године, уступио је предмет Врховном касационом суду ради одлучивања о посебној ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4572/14 од 08.10.2015. године.

Врховни касациони суд је испитујући дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења, на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 1, а у вези члана

413. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Сл. гласник РС" бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14), утврдио да ревизија изјављена у име туженог није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 1. ЗПП је прописано, да, ревизија је недозвољена, ако је ревизију изјавило лице које није овлашћено на подношење ревизије.

Према томе, како је у име туженог као његов пуномоћник ревизију изјавио адвокат М.П., а из списка не произилази да постоји писмено пуномоћје којим је овлашћен за подношење ревизије, издато од стране туженог као властодавца, то ревизија изјављена у име туженог без његовог писменог пуномоћја није дозвољена, на основу цитиране одредбе члана 410. став 2. тачка 1. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413, ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**